

Ten život je tak krátký

Záviš

Kráčel muž lesem, lesem, lesem, kukala žežulička,
trylkoval slavík, slavík, slavík, zkrátka jedna básnička.
Sluníčko svítilo na cestu, kráčel navštívit svou nevěstu,
ten život je tak krásný, ano krásný.

Jak si to kráčí, kráčí, kráčí, po té lesní pěšince,
za zpěvu ptáčků, ptáčků, ptáčků, ke své milé slečince.
Najednou lízla ho pepka, no a byl v prdeli hnedka,
ten život je tak krásný, ale krátký.